

benestant adj'. Que gaudeix
 situació en la qual es troben satis-
 fetes les necessitats de la vida, ben-
 avant, acomodat.

benestar m. Situació en la qual
 es troben satisfetes les necessi-
 tats de la vida, ~~benestar~~^{anar} || Estat
 del qui es sent bé, en què els sentits
 estan satisfets

benèvol -a adj'. Que és indulgent,
 que es porta a alguna cosa, per
 bona voluntat envers algú. Lec-
tor benèvol. Crític benèvol. Ms-
trav-se benèvol | Crític benè-